

ויהרד יצחק תרדה גדרה. מה זה גדרה? בትוב כאן גדרה, וכתווב שם (דברים י"ח) ואות האש הגדולה הזאת וגורה. שגננס עמו גיהנם. עד מאי - מה זה עד מאי? בትוב כאן מאי, וכתווב שם (בראשית א) הנה טוב מאד. וזה מלאך המות. אז אמר מי אפוא.

בשמעו עשו את דברי אביו וגורה. אמר רבי חייא, כמה רעות עשו אומן דמעות שבכה והוציא עשו לפניו אביו כדי שתתרך ממנו, משום שהיה מחשיב דבר אביו יותר. וכי קרא שמו יעקב. (ואהויהם וכי קרא שמו - קרא שמו אותו שקרא לו. הוציא השמעת قول של רק בשבל קלון. לא כתוב וכי נקרא שמו, אלא קרא שמו.

ויעקבני זה פעמים. זה - מה הוא זה? (אלא) ויעקבני פעמים היה אריך להיות! אלא דבר אחד היה פעמים - ברכתי, החזיר לו פעם אחרית ברכת. זהו פעמים. כמו כן (בראשית מא) כי עתה שננו זה פעמים. דבר אחד פעם. אחד שנגה החזרתי לו, ולא נהיה בכוונה לפני אותו אדם. שננו - בשנו. אנו בכוונה ממן, וכבר החזנו.

כמו זה אמר איוב, (איוב י) ותחשבני לאויב לך. חוץ איוב - אויב. ופרקשו שכתוב אשר בא. ושערה ישופני וגורה. אמר לפניו: רבונו של עולם, שמא רוח סערה עברה לפניך? וכך ברכתי לך, והנה עתה חוץ הדבר ונטול ברכתך.

הן גבר שמתיו לך וגורה, ולך אפוא מה עשה בני. ולך אפוא - אין עומר פה מי שישיכים עליך. מה עשה בני. אז ברך אותו בעולם הזה, והסתכל ברגנתו.

קימא הכא מאן דמסתכם עלה. מה עשה בני. כדין, ברכיה בהאי

ויהרד יצחק תרדה גדרה, (בראשית כ) מאי גדרה, כתיב הכא גדרה, וכתיב הtmp (דברים י"ח) ואת האש הגדולה הזאת וגורה, דעאל עמיה גיהנם. עד מאי. מאי עד מאי. כתיב הכא מאי, וכתיב הtmp (בראשית א) והנה טוב מאד, דא מלאך המות, כדין אמר מי אפוא. (דף קומה נ"א).

בשמעו עשו את דברי אביו וגורה. (בראשית כ) אמר רבי חייא, כמה בישין עבדו, איינון דמעין דבכה ואפיק עשו קמי אבוי, בגין דיתברך מניה, בגין דהוה חשב מלחה דאובי נתיר. וכי קרא שמו יעקב. (ר"א ל"ג ואיקומו) וכי קרא שמו, קרא שמו ההוא דקראי ליה, אפיק ציצא דרוזא בגין קלנו. הכא נקרא שמו לא כתיב, אלא קרא שמו. ויעקבני זה פעמים. זה. (בראשית כ) מהו זה, (אלא) ויעקבני פעמים מיבעי ליה. אלא, מלחה חד הוי תרי זמני, בכורת, אהדר ליליה זמני אחרא ברכתי, זה הואה תרי זמני. בגונא דא, (בראשית מא) כי עתה שננו זה פעמים, מלחה חד, תריין זמינים. חד דהא אהדרנא בר נש. שננו, בשנו. אנן בכטופה קמיה דההוויא ליה ולא נהוי בכטופה קמיה מניה, וכבר אהדרנא.

בגונא דא, אמר איוב, (איוב י) ותחשבני לאויב לך, אהדר איוב, אויב. ואוקמיה דכתיב, (איוב ט) אשר בסערה ישופני וגורה. אמר לפניו, רבונו של עולם, שמא רוח סערה עברה לפניך. והכא בכורת, להקה והנה עתה אהדר מלחה ונטיל ברכתי. הן גבר שמתיו לך וגורה, ולך אפוא מה עשה בני. (בראשית כ) לך אפוא, לית קימא הכא מאן דמסתכם עלה.

ואמור ועל חרבך תחיה, שהרי כי ראייך לך לשפוך דמים ולעשות קרבנות, ועל בן אמר מה עשה בני.

רבי אלעזר אמר, וכל אפוא מה עשה - בין שאמר את זה, לפקה בני? אלא אמר לו, וכל אפוא מה עשה שאותה בדין ובחרב וכברם אני רואה אותך, ואת אחיך בדין שלמה. אלא בני, בני ודים. אני גראמתי לך מושום שאותה בני, ועל בן ועל חרבך תחיה ואת אחיך פעבד. ועודין לא התקים, שהרי לא עבד עשו את יעקב, מושום שייעקב לא רצה אותו עכשו, והוא חור וקראו לו אדוני מפני פעמים, מושום שהסתבל למרחוק והעליה אותו לסוף הימים, כמו שאמרנו.

רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים בהר. בעודם הולכים ראו את רבי יוסי הוזן שהיה הולך אחריהם. ישבו עד שהגיעו אליהם. בין שהגיע אליהם, אמרו, עכשו הדרך מתקנתם לפניהם. הלו. אמר רבי חייא, עת לעשות לה. פתח רבי יוסי ומאר, (משלם קיט) עת לעשות לי. פתח רבי יוסי ואמר, פיה (משל ל) פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה. פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על ישראל. ותורת חסד על לשונה - אלו הם ישראל, שהם לנו התורה שפנבררים בה ימים ולילות.

פיה פתחה בחכמה - זו ב' של בראשית, ופרשוה. ותורת חסד על לשונה - זה אברהם, שבאו ברא את העולים וכו' מדבר פמיר. ב' סתוימה מצד זה, ופתחה מצד זה. סתוימה מצד זה, כמו שנאמר וראית את אחיך. פתחה מצד זה כדי להAIR (להAIR פניה בפלפי מעלה, ופתחה מצד זה כדי לקבל מלמעלה, והיא אקסדרה בגין לאנחרא (נ"א להדרא) אנפהא לגבי עילא,

עלמא ואסתפל בדרגיה, ואמר (בראשית כ) רעל חרבך תחיה, זה הא כי אתה זיך לאושדא דמיין ולמעבד קרבין, ועל זה אמר מה עשה בני.

רבי אלעזר אמר, וכל אפוא מה עשה, ביןון דאמר הא, אמר בני. אלא אמר ליה, וכל אפוא מה עשה, דאנט בדין ובחרב ואבדמא חיזנא לך, ולאחיך בארכ שלים. אלא בני, בני ודים, אנא גריםנא לך, בגין דאנט בני. ועל זה על חרבך תחיה ואת אחיך תעבד. ועודין לאatakim, זה לא פלח ליה עשו ליעקב. בגין דיעקב לא בא ליה השטא, ואיהו אהדר וקרא ליה אדי כי מה זמני, בגין דאספל למרחוק, וסליק ליה לסוף יומיא, כדקאמרז.

רבי חייא ורבי יוסי היו אזי בארכא. עד דהוו אזייל, כמו ליה לרבי יוסי סבא דתודה אזייל בתנייהו. יתרו עד דמתא לגבייהו. בגין דמתא לגבייהו, אמרו השטא ארחה מתפקנא קפן, אזייל. אמר רבי חייא (זהלים קיט) עת לעשות לי. פתח רבי יוסי ואמר, (משל ל) פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על ישראל. פיה פתחה בחכמה, דא בגשת לשונה. פיה פתחה בחכמה, וזה גנט ישראל, ותורת חסד על לשונה אלין איינון ישראל, בגין לישנא דאוריתא דמשטא בעיה יומי ולילאי.

פיה פתחה בחכמה (משל ל) דא ב' דבראשית, רואוקמו. ותורת חסד על לשונה דא אברהם, דברה ברא עלמא, וביה משפטעי תDIR. ב' סתמים מהאי גיסא, ופחיה מהאי גיסא. סתימה מהאי גיסא, כמה דאת אמר, (שםות לג) וראית את אחורי. פתיחא מהאי גיסא, בגין לאנחרא (נ"א להדרא) אנפהא לגבי עילא,